

ROLA PRZEDSZKOLA W ŻYCIU 3 – LATKA

„Wszystkiego co naprawdę trzeba wiedzieć, nauczyłem się w przedszkolu – o tym jak żyć, co robić, jak postępować, współżyć z innymi, patrzeć, odczuwać, myśleć, marzyć i wyobrażać sobie świat”

Robert Fulghum

Przytoczone powyżej słowa stanowią sens edukacji przedszkolnej, bo właśnie te umiejętności zdobywa dziecko w przedszkolu.

Psycholodzy są zgodni, że od trzeciego roku życia dziecka zaczyna się okres zwany przedszkolnym. Dla większości dorosłych oznacza to, że trzylatek rozpoczyna edukację przedszkolną i że jest to korzystne dla jego rozwoju. Proces adaptacji dziecka przebiega jednak inaczej niż oczekują tego rodzice: zakłóca rytm życia rodzinnego, rodzi szereg pytań (czy jest to rzeczywiście właściwa decyzja, czy nie za wcześnie?).

Gdy dziecko rozwija się według normalnego rytmu, w mniejszym stopniu przeżywa dramat rozstania z najbliższymi. Dlatego warto dostrzec w nas, nauczycielach sprzymierzeńców w wychowaniu i rozwoju dziecka. Dzięki naszemu zaangażowaniu i współpracy z rodzicami dziecko na pewno zaaklimatyzuje się w nowych, nieznanym warunkach. Kiedy już dostrzeże, że jego potrzeby mogą być przez panie wychowawczynie zaspokojone, zacznie w pełni korzystać z tego, co przedszkole mu oferuje – a jest to bogata oferta.

Głównymi wyznacznikami pracy przedszkola są:

- Wielostronny rozwój dziecka
- Monitorowanie, stymulowanie rozwoju emocjonalnego, fizycznego, społecznego, umysłowego
- Kształcenie uniwersalnych umiejętności odpowiednio do fazy rozwoju dziecka
- Konstruktywna współpraca między przedszkolem i rodziną (jedność celów i zadań)

- Spontaniczne i zorganizowane wychowanie dziecka realizowane przy współpracy z rówieśnikami i dorosłymi
- Zabawa jako główna forma aktywności dziecka przedszkolnego – jej niezależny i twórczy charakter
- Pomoc dzieciom w stworzeniu przez nie pozytywnego obrazu samego siebie oraz w zrozumieniu i szanowaniu tych, którzy różnią się rasą, kulturą, sytuacją ekonomiczną.

Każda placówka przedszkolna ma na względzie te cele i w oparciu o nie pełni funkcje: opiekuńczą, wychowawczą, dydaktyczną i diagnostyczno – terapeutyczną.

Przedszkole wprowadza trzylatka w świat dotąd dla niego obcy. Przede wszystkim uczy go tego, że istnieją inne dzieci i ich potrzeby – zaczyna odbywać się proces socjalizacji malucha. Ponadto dziecko nabywa wiele innych umiejętności i wiadomości o otaczającym go świecie bliższych i dalszych znajomych. Nabywa umiejętności funkcjonowania w grupie rówieśniczej, kształtuje swoją osobowość, próbuje rozumieć i akceptować uczucia innych. Profesjonalnie przygotowana kadra pedagogiczna czuwa nad rozwojem dziecka, jego indywidualizacją, uznaje jego podmiotowość, na którą składają się czynniki takie jak: akceptacja indywidualnych odczuć, pomaganie w realizacji pomysłów dziecka, unikanie sankcji prowadzących do lęku, stawianie zadań na miarę możliwości dziecka, wyrobienie poczucia odpowiedzialności, kształcenie poczucia więzi społecznej i współodpowiedzialności.

Powyższe elementy przedszkolnej kultury pedagogicznej i jej oddziaływanie powinny być przenoszone na wychowanie w rodzinie poprzez współpracę rodziców z wychowawcami. Rodzice zawsze mogą zasięgnąć obiektywnej rady, opinii dotyczącej rozwoju ich dziecka. Nauczycielka dobrze zna swoich podopiecznych, to ona stwarza odpowiedni klimat wychowawczy i dydaktyczny. Czasami jako pierwsza odkrywa szczególne zdolności dziecka i dąży do ich rozwijania i doskonalenia. Dostrzega również deficyty w rozwoju dziecka, a wtedy wspólnie z rodzicami stara się pomóc dziecku w jak najlepszy sposób.

Praca w grupie odbywa się w oparciu o program nauczania. Dzieci nabywają wiedzę z wielu dziedzin. Opiekunka na kilka godzin nie jest w stanie zaspokoić

tych wszystkich potrzeb rozwojowych, gdyż nie posiada tak bogatej bazy dydaktycznej, jaką dysponuje placówka przedszkolna lub fachowego wykształcenia umożliwiającego rozwój wszystkich predyspozycji dziecka.

W domu nie jesteśmy w stanie stworzyć grupy rówieśniczej, w której nasze dziecko będzie się realizowało, nawiązywało przyjaźnie, uczyło rozwiązywać konflikty i nabywało umiejętności współżycia z innymi. Wszystko to odbywa się pod życzliwym i wyrozumiałym okiem wychowawczyń, które swoją subtelną działalnością wspomagają rozwój dziecka. W przedszkolu dziecko nauczy się dobrych manier, rozwinię swoją osobowość i talenty.

Wszystko to będzie możliwe dzięki współpracy obu środowisk: przedszkolnego i rodzinnego, a także dzięki traktowaniu przedszkola nie jako „przechowalni”, ale jako miejsca bliskiego dziecku i otwartego na jego potrzeby. Dlatego warto zapisać dziecko do przedszkola, spokojnie przetrwać okres adaptacji, nawiązać życzliwy, bezpośredni kontakt z wychowawczynią i obserwować postępy w rozwoju dziecka.